

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **Mgr. D. J.**, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Brno, Malinovského náměstí 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 5. 2020, č. j. 31 A 112/2018 – 61,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### Odůvodnění:

[1] Usnesením ze dne 8. 2. 2018, č. j. MCBS/2018/0024625/FILT, rozhodl Úřad městské části města Brna, Brno-střed, stavební úřad, na základě § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, o zastavení řízení ve věci žádosti o prodloužení lhůty k provedení úkonu ve věci stavby s názvem „*Přístavba rodinného domu Š. a zastřešení venkovní terasy vč. boční zdi při vých. hranici pozemku, vše z jižní (dvorní) strany domu na pozemku par. č. X v k. ú. X, obec B.*“, o které žalobkyně, jakožto vlastník stavby, požádala dne 30. 11. 2017, a to z důvodu, že podaná žádost byla zjevně právně nepřípustná. Odvolání žalobkyně žalovaný zamítl svým rozhodnutím ze dne 31. 5. 2018, č. j. MMB/0223335/2018, přičemž napadené usnesení správního orgánu I. stupně současně potvrdil. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou ke Krajskému soudu v Brně, který výrokem I. rozsudku ze dne 27. 5. 2020, č. j. 31 A 112/2018 – 61 (dále jen „napadený rozsudek“), rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející usnesení správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Výrokem II. téhož rozsudku potom žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč. Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti napadenému rozsudku dne 21. 7. 2020 kasační stížnost, v níž

neuvodila žádné důvody stížnosti, avšak v rámci jejího petitu Nejvyššímu správnímu soudu navrhla napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[2] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost podal účastník, který byl v předcházejícím řízení o žalobě před krajským soudem procesně úspěšný (k žalobě žalobkyně bylo zrušeno jak rozhodnutí žalovaného, tak jemu předcházející usnesení správního orgánu I. stupně), zabýval se Nejvyšší správní soud nejprve otázkou přípustnosti kasační stížnosti.

[3] Podle § 102 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) platí, že „[k]asační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak“. Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. „[k]asační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřipustná“.

[4] Podle ustálené judikatury je citovaná zákonná ustanovení nutno vykládat tak, že kasační stížnost může podat jen ten účastník řízení, kterému nebylo rozhodnutím krajského soudu plně vyhověno, popřípadě kterému byla tímto rozhodnutím způsobena jiná újma na jeho právech (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 Ans 17/2012 – 33; citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)). Konsekventně pak bylo Nejvyšším správním soudem judikováno, že „[k]asační stížnost podaná účastníkem, který byl v řízení před krajským soudem procesně úspěšný a který nenamítá, že krajský soud měl výrokem ve věci rozhodnout jinak, je podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřipustná“ (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 5 Afs 91/2012 – 41).

[5] Nejvyšší správní soud ze soudního spisu krajského soudu ověřil, že stěžovatelka ve své žalobě formulovala petit následujícím způsobem: „...[stěžovatelka] navrhuje, aby soud, po provedeném řízení, vydal tento rozsudek: Rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2018, č. j. MMB/0223335/2018 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. Rozhodnutí správního orgánu, č. j. MCBS/2018/0024625/FIL T ze dne 8. 2. 2018 se jako nezákonné ruší.“ Současně stěžovatelka požadovala přiznání náhrady nákladů řízení před krajským soudem. Na uvedeném petitu pak setrvala i ve své replice k vyjádření žalovaného ze dne 29. 1. 2019. Jak přitom uvedeno shora v bodě 1 tohoto usnesení, krajský soud napadeným rozsudkem usnesení správního orgánu I. stupně i rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil posledně jmenovanému k dalšímu řízení. Současně žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč.

[6] Ačkoliv stěžovatelka podala k Nejvyššímu správnímu soudu pouze blanketní kasační stížnost, tj. bez uvedení důvodů, pro které shledává napadený rozsudek nezákonným, je ze shora provedeného porovnání žalobního petitu s výrokovou částí napadeného rozsudku bez dalšího zřejmé, že krajský soud rozhodl v souladu se stěžovatelkou formulovaným žalobním návrhem. Za uvedené situace proto Nejvyšší správní soud dospěl v kontextu shora citovaného usnesení svého rozšířeného senátu k závěru, že kasační stížnost podaná stěžovatelkou, jež byla v řízení před krajským soudem

pokračování

procesně úspěšná, je podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřijatelná. Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že jakkoli je zřejmé, že kasační stížnost stěžovatelky vykazuje významné deficity v podobě absence jejích důvodů, nevyzýval již tento soud stěžovatelku k doplnění kasační stížnosti, neboť takový postup by byl s ohledem na specifické okolnosti věci zcela bezúčelný.

[7] S ohledem na výše uvedené tedy Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než kasační stížnost v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 104 odst. 2 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., odmítnout bez věcného projednání pro její nepřijatelnost.

[8] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., a to tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. srpna 2020

JUDr. Jaroslav Vlašín  
předseda senátu